

Kulttuuri

Kimmo Nevalainen esimies 010 230 8171
Suonna Kononen 010 230 8172
kulttuuri@karjalainen.fi
etunimi.sukunimi@karjalainen.fi

Kuvataide

Ja niin taiteilija sukelsi

Helena Vartiainen käyttää peiliä apuna omakuvaa tehdessään.

Työhuoneella

Kimmo Nevalainen

Kuvataiteilija **Helena Vartiainen** jännittää. Hän käyttää kaseiinitemperalla maalatessaan tekniikkaa, jossa hän huuhtoo kuva-aiheen esille pohjasta.

Kuulostaa mystiseltä, mutta Vartiainen on luvannut, että hän näyttää käytännössä, kuinka se tapahtuu.

– Otan nyt tämän riskipelin, Vartiainen nauraa.

Helena Vartiainen on tehnyt edellisen tapaamisen jälkeen sarjan muita teoksia eteenpäin, mutta sen maalauksen, jonka pohjan hän maalasi sarjan edellisessä osassa, hän on jättänyt odottamaan.

On aika ottaa se esille.

– Kun idea on, että yksi nainen on matkalla itse naiseksi, minusta tuntuu, että se nainen on itse päinen, Vartiainen nauraa ja korostaa sitä, että itse ja päinen kirjoitetaan nimenomaan erikseen.

Siispä taiteilija aikoo loihtia maalaukseen naisen kasvot. Ja kukapa nainen sattuisi olemaan lähempänä kuin taiteilija itse.

Hän kaivaa esille peilin.

– Tästä se lähtee. Kun erakkona täällä olen, mallit ovat vähän harvassa, Vartiainen myöntää.

Taiteilija haluaa teoksen kasvot, jotka on kuvattu hieman yläviistosta.

– Semmoinen mäenlaskujuttu. Ja ajatus on, että saisi pilket-

tä silmäkulmaan ja hymyilevän fiiliksen.

Vartiainen hahmottelee teokseen hiilellä muutamalla viivalla paikan, johon hän haluaa kasvot. Sen jälkeen hän ottaa astiasta siveltimeillä vettä, katsoo kasvoistaan kasvojen valo-osat vedellä.

Kasvoista toinen puoli on siis enemmän varjossa kuin toinen.

– Olisihan tähän olemassa jotain emulsioitakin, mutta kun olen luonnonmukainen, en käytä mitään myrkkyjä.

Taiteilija haluaa maalaukseensa mukaan myös vähän draamaa. Hän kastaa kätensä märäksi ja painaa kätensä maalaukseen.

– Mulla on nimenomaan se, että mie sukellan, kokeilen vain juttuja. On tämä kyllä oikeesti vähän nöyrä tilanne..., taiteilija puhuu työskennellessään.

Sitten hän ottaa kuivaa pigmenttiä ja ripottelee sitä lappeellaan olevan teoksen yläreunaan. Sitten hän ottaa lastan...

– Ja vetelen täältä nyt näitä kuvia esiin.

Tapahtuu hämmästyttävä asia. Pigmentti tarttuu kosteiden alueiden reunoihin niin, että maalaukseen muodostuvat hetkessä vaaleat kasvot ja kämmenten kuvat. Taiteilija on todellakin huuhtonut kuvan esille taustasta.

Kaikki on tapahtunut muutama minuutti.

– Tämä meininki kiinnostaa minua niin, etten malttaisi lopettaakaan, Vartiainen sanoo.

Hän katselee kätensä jälkeä tyytyväisenä ja arvelee, että saataisi siitä vielä hymy tullakin.

– Ihan olen ite kehitellyt uimalla näitten kanssa. Kyllä sitä on saanut tutkistella naamojen kanssa, Vartiainen myöntää.

Niinpä ei ole yllättävää, että Vartiainen pystyy tekemään nopeasti yli kymmenen teoksen sarjan, kun ideat on mietitty valmiiksi.

Mutta millaisiksi valmiit teokset muodostuvat, millaisia hymyjä ja mietteitä omakuviin ja sukulaista vaikutteita saaneihin teoksiin on tullut? Sen kertoo sarjan seuraava osa.

● Työhuoneella-sarjassa seurataan kuvataiteilijoiden taiteentekoprosessia ideasta valmiiksi teokseksi. Sarja on kokonaisuudessa tilaajien luettavissa osoitteessa www.karjalainen.fi.

JOUNI TURUNEN

Helena Vartiainen valmistaa värinsä itse.

Kuvataiteilija Helena Vartiainen kurkistaa peilistä, ja kasvot löytyvät myös pöydällä olevasta maalauksesta.